

Laleye Mektuplardan 3

– HimmətAYGÜT · 10 Aralık 2012

ölümsüzleri bir kenara ayırıp
oynasınlar düş- gerçek oyunlarını diye,
tanrı malı, toprak üstü yaşayanlara sözümüz
ve de umut, herşeyimiz bir türkünün içinde
"Fırat kenarında kayık değilim," diyen.
ki konuşmasan da olur,
dur da ben düşüneyim bari, senin yerinden.

tanrı dedim de
yazgı dediğini bir tek o bilir sonuçta.
beklerim de elbet bunu öğrenmek için
zamansız bir yoksulluğun kenarında.
hal perişanmış, boşver,
kimin umurunda...

perde inip, perde kalkarken
aşk mı dileniyorum sizce "vefasızın" birinden?
bilsem...
ad gitti, umut bitti
öyle mi?
o halde üste bir yurt verme de benden.
camı çerçevesi inik böylesi yerde
yaşanmadığını hazır öğrenmişken ben...

acı dediklerimi yardıma çağırıp,
terbiye ediyorum soysuzlukla ruhumu.
perde yeniden iniyor, imdada yeter gibi.
yol aç! diyor, yol aç kanayanına...

kahır düşürüp, keder dolduruyorum bu sıra
tek yaşayanı ben olduğum dünyaya.
sonra,
sonra kapatıyorum perdeleri,

tek siz fark etmeyin diye.
usulca...

/hazır kurşun varken
kendimi vurayım diye, derdim.
kimsenin katlimde suçu yok Lale.../

geç yazılmış şiirlerden

.